

[Peter Duetoft]

ved at bryde sammen på grund af Grækenlands blokade mod det? Jamen det er den nærhed, vi taler om. Det er ikke fredselkende små danske stater, der ligger dernede; det er en nærhed, der risikerer at blive nøjagtig lige så blodig som det Bosnien, folk flygter fra.

Jeg er enig i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at få placeret mennesker så tæt på deres eget område som muligt, men man skal ikke tro, at der ikke er behov for også at have mennesker placeret i Danmark, og det er den opgave, vi har påtaget os.

Hr. Helge Adam Møller gjorde meget ud af det med grundløst asyl. Jeg er nu tilfreds med, at regeringen har lavet nogle stramminger i loven, og at vi vedtager dem senere på måneden. Jeg vil bare anfægte, at man sådan bare lige kan tale om grundløse ansøgninger. Det er rigtigt, som hr. Helge Adam Møller siger, at der er kriminalitet osv., og at vi har oplevet, at det drejede sig om mennesker fra de baltiske lande og Rusland. Men jeg vil ikke stå her og love, at alle russere skal sendes tilbage til Rusland, for man har faktisk minoriteter i Rusland, der i dag bliver forfulgt. Man har eksempelvis jøderne, som jeg har nævnt flere gange, der er udsat for antisemitisme fra højrekræfterne i Rusland, og jeg vil altså ikke afskære mig fra muligheden for også at sige, at disse mennesker har vi en forpligtelse til at hjælpe og give et ophold, mens hr. Zjirinovskij eller andre raser ud i Rusland. Jeg synes, det er for let at stille sig op og sige: Sådan er det, og disse mennesker kan vi så bare lynhurtigt sende hjem. Hvordan var det nu? Jeg tror nok, det var to timer, man brugte på at behandle sagerne, dengang man sendte tyske jøder hjem fra Gedser med samme fæрге, de kom med. Det var omkring to timer, det tog, fra de ankom, og til færgen gik tilbage til Nazityskland, og vi ved alle sammen, hvad resultatet blev. Vi tog nemlig ikke antisemitisme som et seriøst argument for asyl dengang. Jeg ønsker ikke den samme fejltagelse gentaget.

Jeg skal ikke gøre meget ud af de 17.000 mennesker, der har midlertidig opholdstilladelse her i landet. Jeg har sagt, at for os er UNHCR's anbefalinger afgørende. Bosniens situation er blevet voldsomt forværret i de seneste måneder, og det er ikke et spørgsmål om, som fru Pia Kjærsgaard siger, at regeringen spekulerer groft i Gorazde, og hvad der skete

dér. Jeg synes, at det er en kedelig udtalelse i en debat som denne. Det er min opfattelse, at en asylbehandling også kan få udskilt de mennesker, der måtte være her som midlertidige flygtninge på et forkert grundlag, og at disse mennesker ønsker at blive i Danmark, forstår jeg ikke. Det er min opfattelse, at i al fald dem, jeg møder, alle drømmer om at komme tilbage til et fredeligt Bosnien, hvor de kan få lov til at leve i den kultur og med de mennesker, de nu kender, og i de områder, de kommer fra.

Jeg skal så bare slutte mit indlæg med at sige, at netop den diskussion om de 17.000 synes jeg ikke er Danmark værdig, og jeg tror, de fleste danskere egentlig har samme opfattelse. Det er jo ikke en legetøjskrig, vi har i Bosnien, det er en af de grusomste krige, der har været i Europa. Den er, hvad grusomhed angår, næsten på højde med det værste under Anden Verdenskrig. Danskerne kan aften efter aften se lemlæstede lig af mennesker i en benhård borgerkrig, hvor verdenssamfundet ikke engang har kunnet få taget sig sammen til at sikre de mennesker, som man lovede at sikre. Og mens krigen raser nogle få tusinde kilometer fra os på vores eget kontinent, står vi i det danske Folketing, og der lyder røster om: Er det nu en opgave, vi skal påtage os, eller er det nu nogle mennesker, vi skal have smidt ud så hurtigt som muligt, eller er de her måske i virkeligheden, fordi de vil nyde godt af den danske velfærdsstat; vil de måske i virkeligheden snyde sig lidt til at bo hos os i stedet for at bo nede hos sig selv?

Jeg synes ikke, det er en rar diskussion. Ikke fordi jeg har noget imod at tale om flygtningepolitik, og for min skyld kan det godt blive et emne i en valgkamp – ikke det eneste, men lad os komme til de vælgermøder og diskutere det med folk på et rimeligt grundlag. Det er simpelt hen ud fra et menneskeligt synspunkt, at jeg ikke helt synes, vi kan være bekendt på et tidspunkt, hvor et land i den grad er i flammer, så at koncentrere os om, hvorvidt vi nu også har råd til at beholde 17.000 mennesker, der er flygtet fra noget voldsomt og grusomt. Men sådan er det jo så forskelligt, sådan kan man have forskelligt temperament, sådan kan man også have et forskelligt menneskesyn, og det har vi så kunnet konstatere i denne debat.